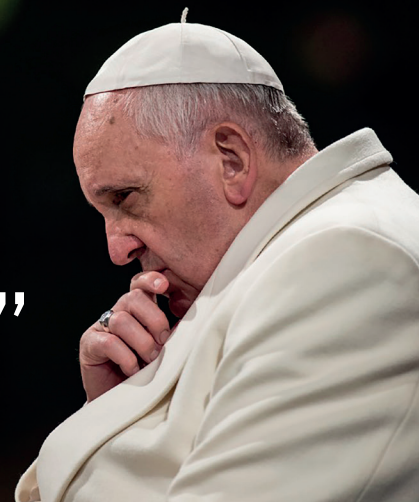

Solymári Dániel

„ÚTLEVÉL A MENNYORSZÁGBA”

Ferenc pápa üzenete a szegények első világnapjára

„Egy szegény egyházat szeretnék, amely a szegényekért van” – fogalmazta meg Ferenc pápa „programjának” zsinórmértékét nem sokkal megválasztása után. Egyik fő célja a „közöny és selejtezés kultúrája” elleni határozott kiállás. Ennek árnyalatait ismerhettük meg november 19-én, a szegények első világnapjára küldött üzenetében is.

„**Ferenc** pápa kellemetlen, mint a szúnyog, állandóan a fülünkbe duruzsolja, hogy hát mégiscsak oda kéne figyelni a szegényekre, ha ti keresztények vagytok” – nyilatkozta egy éve *Beer Miklós* püspök. De hogy is kerülhetnénk el a szembeesülést a rászorultsággal, amikor nincs olyan nap, hogy ne találkoznánk valamelyik arcával? S jólétünk erkélyéről mit látunk valójában a „perifériára szorultakról”, a szegénység ezer formájáról, és mit tehetünk egyénileg? Az egyház „nyáj-illatú” főpapja így ír üzenetében: el kell sajátítanunk a képességet, hogy „érzékennyé váljunk testvéreink szükségletei [...] irányában”, „valódi találkozás jöjjön létre köztünk és a szegények között, és olyan osztozást valósítsunk meg velük, amely életstílusunkká válik”. Az alkalmi odafordulás nem elégséges: életvitelszerűen kell nyitottá válnunk a „bepiszkolódás” kockázatára, amely azonban a Lényeggel való találkozás lehetőségét rejti magában: „Ha valóban találkozni akarunk Krisztussal, szükséges, hogy megérintsük testét a szegények megsebzett testében, mint az Eucharishtiában kapott szentségi közösség megfelelőjét.”

„Megúsztató” a mély rászorultsággal való találkozás. Sokféleképp vagyunk képesek elfedni a világ kétharmadának fájdalmát, amelynek jelentős részét ma már meg lehetne szüntetni. Pedig a mulasztás, melynek ez esetben közöny a neve, nagy bűn – emlékeztet a pápa. Vagy csak méltatlankodunk a rossz miatt, de nem teszünk semmit.

A szegények világnapja ráirányítja a figyelmet a szenvedő sokak és virágzó kevesek közötti szakadék világméretű problémájára és a globális szolidaritásvállalás evangéliumi szükségességére. A rászorulókkal, betegekkel, üldözöttekkel való legmélyebb sorsközösséget vállalókat szemlélve célként fogalmazódhat meg bennünk a szegénység állapota. Különösen ha valóban a szegények „Isten ígéjének legtermésze-

tesebb címzettjei”. Felmerülhet a kérdés: mit tegyen a „tehető” egyén e közösségvállalás személyes megéléséért? Mit jelent a szegénység, és ki a szegény, aki életállapota okán közelebb lehet Istenhez? Mennyiben lehet cél és érték valaminek a hiánya? Hogyan értelmezzük a szegénységet? Ferenc pápa ezt írja: „A szegénység egyet jelent az alázatos szívvel, amely elfogadja, hogy az ember korlátokkal rendelkező és bűnös teremtmény, és így leküzdi a mindenhatóság kísértését, amely a halhatatlanság illúzióját kelti. A szegénység a szív magatartása, amely nem engedi, hogy a pénzre, a karrierre és a luxusra az élet céljaiként, a boldogság feltételeiként tekintsünk. Éppen a szegénység az, amely olyan feltételeket teremt, amelyek mellett szabadon vállalhatjuk személyes és társadalmi felelősségünket korlátaink ellenére, bízva Isten közelségében, az ő kegyelmére támaszkodva. Az ilyen értelemben vett szegénység a mérték, amely megmutatja, hogy helyesen használjuk-e az anyagi javakat, hogy nem önző, birtokló módon éljük-e meg kapcsolatainkat és érzelmeinket.”

Feladatunk egyértelmű: nem maradhatunk tétlenek, ketőzzük meg erőforrásainkat, hogy nap mint nap „kinyújtjuk kezünket a szegények felé, találkozzunk velük, nézzünk a szemükbe, öleljük meg őket, és éreztessük velük a szeretet melegét, amely megtöri a magányt. Felénk nyújtott kezük meghívás is, hogy lépjünk ki a saját biztonságunkból és kényelmünkéből, és ismerjük fel az értéket, amelyet a szegénység önmagában hordoz.” Áldottak a kezek, amelyek ezt életre váltják, fogalmaz a pápa, mert „e kezek reménységet hordoznak. Áldottak azoknak a kezei, akik túllépnek a kultúrák, vallások, nemzetiségek határain, és a vigasz olaját öntik az emberiség sebére. Áldottak a kezek, akik úgy nyújtanak segítséget, hogy semmit sem kérnek cserébe – ha, de, talán nélkül. E kezek segítségével Isten áldása száll a testvérekre.”